

LA CAMPANA DE GRACIA.

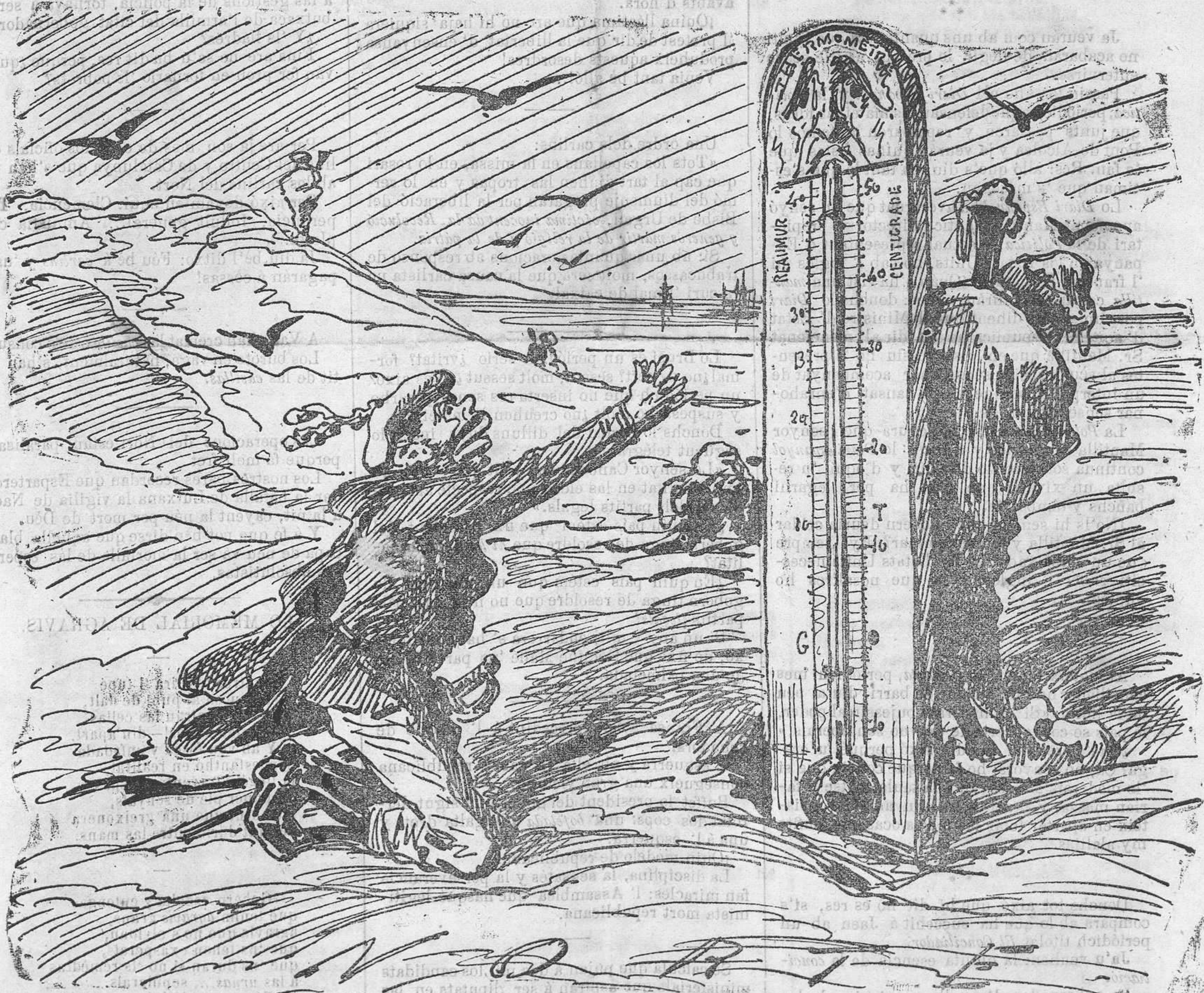
DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VEN A 2 CUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

DESSOTA CERO.

D. Carlos demanant al termómetro, que continui marcant fret, pera librarlo de la escalfor que se li espera.

CONCILIACIÓ GENERAL.

Tinch casi la seguretat de que si 'ls canovistas criessin gat y 'ls moderats criessin gos, aquestas bestiolas, tan enemigas per naturalesa, s'aixecarian sobre las potas de darrera y 's darian una abressada mes afectuosa que 'ls carlins y 'ls cristinos lo dia del conveni de Vergara.

Naturalment, per bestias que sigan gats y gossos, veurien tot lo sant dia aquest companyerisme, mes que companyerisme amistat, mes que amistat amor, mes que amor passió, qu'entre 'ls seus amos reyna y 's manifesta per tots costats, y fanatizats per tant dolça armonia, se llansarian los uns á las potas dels altres, mullantse 'l morret ab las llágrimas barrejadas.

Llágrimas d'alegría, com las que avuy corren pèl raconet del nas de tots los espanyols, mes tendres que una monjeta l'endemá de caure'n la flor y mes puras que la famella dels puros del estanch.

Si senyors: la conciliació es avuy mes estreta que una botina que fá mal. Casi 's diria que ab aquets frets que reynan, los elements que la componen, com los béns dintre del corral, s'acostan los uns ab los altres, per prestarse mútuament calor y vida.

Ja veurán com ab uns quants fets que 'ls citi no acabarán de llegir lo present article sense enterirse.

Passin los ulls pèl *Diari Espanyol* y la *Política*, periódichs que defensen las mateixas ideas, que juats passaren y repassaren á temps lo Pont de Alcolea y ja veurán quinas festas que 's fan. Res: alló que 's diu: es tant lo que s'estiman que 's masegan.

Lo *Diari Espanyol* ha averiguat que un senyó anomenat Mantilla, antich director y propietari de la *Política*, y actual representant d'Espanya en los Estats Units, no sab l'inglés ni 'l francés. Es natural ¿Quán s'ha vist una mantilla estrangera? dirán vostés: donchs lo *Diari* posa un suelto dihent que 'l Ministre d'Estat d'aquella República ha fet dir al mencionat Sr. Mantilla que en lo successiu no 's presentés al seu despaig sense anar acompanyat de un intérprete, perque ja está cansat d'enrahonar sense entendre's.

La *Política*, está clar, assegura que 'l senyor Mantilla sab inglés y francés: lo *Diari espanyol* continua sostenint lo dit, dit; y d'aquí 'n resulta un xivarri que n'hi ha per llogarhi banchs y tamborets.

¿No 'ls hi sembla que 'l govern deuria cridar al Sr. Mantilla y ferlo examinar? Ey! sempre que un embaixador en los Estats Units necessita saber l'inglés, cosa que nosaltres ho duptém.

Al mateix temps *Lo Cronista*, periódich mes conciliador que un arcalde de barri, diu al péu de la lletra: «Si 'ls moderats pujessin al poder, lo país se convenceria de que no son liberals.»

¿Qué's creuhen que diu aixó perqué 'u crega? Ca, no senyors: ho fa perque coneix que si 'ls moderats s'asseyan á la taula, potse'n farien massa, y 'l zel de un bon amich consisteix en apartar totas las malas ocasions, enfts my alaltias.

Donchs tot aixó que hi dit no es res, si's compara ab lo que ha succehit á Jaen ab un periódich titolat *El Conciliador*.

Ja 'u veuhen: la quinta essencia de la conciliació.

Lo governador d'aquella província, de las mateixas ideas del periódich, vá ficarse al cap que aquest havia de publicar un suelto redactat per ell; pero 'l director del periódich, que déu ser un andalús ab mes campanillas que un caball de diligencia, vá ficarse al cap que no havia d'insertario, no perque no siga un bon

amich y partidari de la conciliació, sino perque vá ficarse al cap.

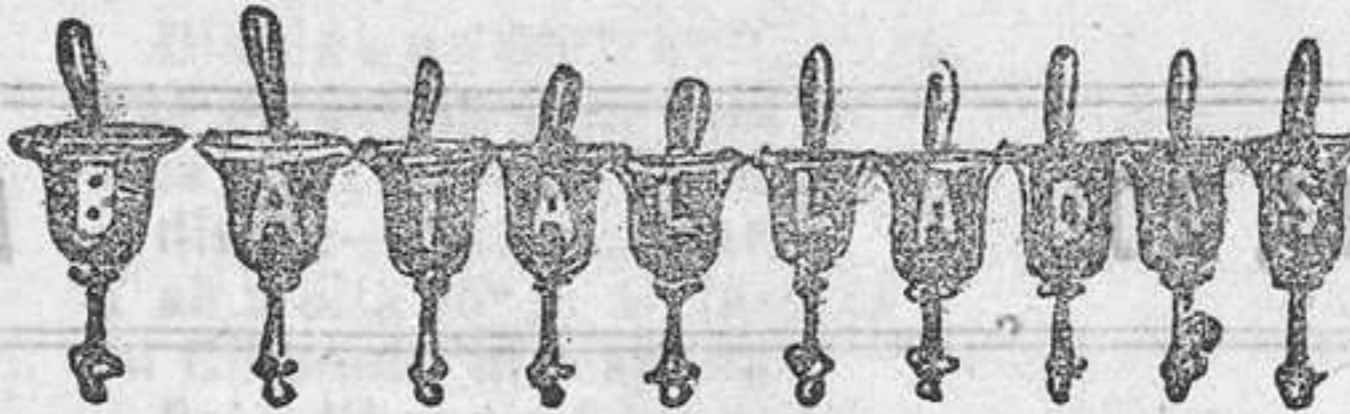
Comensan á crusarse recados y negativas, fins que 'l governador, ab lo secretari al costat y precedit de la policia, se'n vá á la redacció, fá despejarla, embarga als caixistas, y jalsa! ¿no érats tú que no volias pesarmhi un suelto insignificant? Donchs are m'hi haurás de posar tot lo número.

L'endemá 's repartia lo número del *Conciliador*.

¿No reparan quina amistat? Aixó, lector, ja es mes que amistat, aixó ja es franquesa.

Altres exemples podria tréure 'ls que proban lo que hi dit al principi; pero ab aquesta mostra crech que'n tindrán prou.

P. K.

Per totas las Universitats d'Espanya hi ha hagut juli y escándol perque 'ls senyors estudiants s'han ficat al cap comensar las vacaciones avants d'hora.

¿Quina llástima que are no hi haja siquiera 'l pretest de dir que la llibertat d'ensenyansa produheix aquestes desordres!

Venia tant bè alló!...

Una ordre dels carlins:

«Tots los capellans en la missa, en lo rosari que cap al tart diuhen las tropas y en lo sermó del diumenje pregarán per la liberació del Bisbe de Urgell, víctima inocent de la Revolució y generós mártir de la religió y de la pátria.»

Si: ab unas quantas oracions ab responso de trabucassos, molt será que la causa carlista no 's curi 'l mal de caixa.

Lo Brusi es un periódich sério ¿vritat? formal ¿no es cert? sessut, molt sessut ¿no es aixó? un periódich que no inserta res sense pesarho y suspesarho molt ¿no creuhen lo mateix?

Donchs lo Brusi del dilluns duya insert lo següent telégrama:

«Lo senyor Cánovas ha resolt que s'obri ab imparcialitat en las eleccions, respecte als candidats dels partits legals.»

¿En quin país estém que un president del govern tinga de resoldre que hi haja imparcialitat?

¿En quin país estém que un president de govern tinga de resoldre que no n'hi haja pèls partits ilegals?

Si un any y mitj endarrera s' hagués dit aixó, de fixo que Dómine Mañé 'ns partia la má de una palmetada.

A Fransa s'está procedint á l' elecció de senadors.

L'esquerra y ab ella la causa republicana consegueix una gran victoria.

Buffet lo president del govern ha sigut derrotat dos cops: una *bofetada* á la galta dreta y una á l' esquerra.

¿Quin modelo de republicans!

La disciplina, la sensatés y la perseverancia fan miracles: l' Assamblea que nasqué legitimista mort republicana.

Se calcula que puján á dos mil los candidats ministerials que aspiran á ser diputats en las próximas eleccions.

¿Qui es lo qui deya que aquest ministeri no tenia partidaris?

Ja 'u veuhen: mes que gripaus en dia de pluja.

La renta de tabacos ha tingut aquest novembre un augment de 6 milions, sobre igual mes del any passat.

¿Compréhen are perque hi ha tantas y tantas malalties?

Aquesta afició á fumar del estanch.... ¡que 'n costa de vidas!

Un periódich local diu que sembla que 'ls lladres d'aquí están contituhits en una especie d' *associació*.

¡És impossible!

¿Ignoran vostés que 'l dret d' *associació* are está suspés?

En Savalls ha sigut condemnat pèls mateixos carlins á quatre anys de presó en Africa.

Ey: s'entén.

Per poderli dur, de primer lo Terso tè de conquistarla.

Tant s'hauria valgut condemnarlo á quatre anys de presiri en las montanyas de la lluna.

Un d'aquests dias vá venir á Barcelona 'l governador de Girona y l'hi ván fer corre'l relotje.

A las pocas horas la prenda robada, gracias á las gestions de la policia, tornava á ser á la butxaca de l'armilla del citat governador.

¿Y 'ls lladres?

Fins are no se'n ha dit res, perque ¿qué no ván fer prou en tornarho 'ls pobrets?

Per are ja son mes de cent los oficials carlins del Centro y de Catalunya que s'han unit ab los carlins del Nort.

Per aixó deyam en aquí: Clemencia, Temperancia, Indult general.... Amnistia completa....

Ja diu bè 'l ditxo: Féu bè á carlins y 'us ho pagarán á còssas!

A Valls han cremat las *casillas* dels consums. Los burots en vaga, naturalment, s'han sortit de las *casillas*.

Las operaciones del Nort están paralisadas perque fá molt fret.

Los nostres pares recordan que Espartero vá dar la batalla de Lutzana la vigilia de Nadal, á la nit, cayent la néu per mort de Déu.

Y á fé que pot bèn dirse que aquella blanca capa de néu vá ser la mortalla de las esperansas absolutistas.

LO MEMORIAL DE AGRAVIS.

Mentres s'estira 'l tupé y se 'l posa al punt de dalt, un home contrau las cellas y—¡Enfadémnos!— diu apart.

Y ab véu fosca y enfadada com estanho en realitat, ja llegeix trayentne xispas un paper plé de senyals, mes brut que una greixonera de tant durlo entre las mans.

«Gobern escolta y entengas que tenim agravis grans, agravis que no s'olvidan, que 'ns tenen exasperats, que 'ns durán si no 'ls remédias á las urnas... sepulcrales.»

«Fá un mes ó aixis que acatém l'actual legalitat, un mes y encare dejuna qui ja fa bèn prop de un any que vé tragantne saliva per sol y únich menjar.»

«La partida de la porra s'está enflaquint y migrant,

y temém que quan convinga ja ni menos servirà.
De la transferència célebre ja no 'ns ne queda ni un ral, y en mitj d'aquesta miseria y en mitj d'escassés tant gran, per tota Espanya no 's troba ni un mort que ressucitar.

«Ja las urnas! Com ho dius! Fà de bon aconsellar... Podém plà bè anà á las urnas ¿Ahont es la seguritat de sorti' en cas de desgracia, com sortiam temps atrás elegits per major número de vots que no de votants?»

«Y després que tu t'esmenas en perdre'ns y desarmá'ns, tu 'n embolicas lo marro, tu, si fem tant sols un pas ne fás dotze per privarnos tot lo fruit que 'ns pot donar.

«Podém citar un cert poble en lo qual hi ha dos estanchs: l'un estanquer es dels nostres l'altre es lèu, y ja se sab: pèl nostre quan vá á fer saca puros de tres.... no n'hi ha.... cigarros fets.... fins diumenje, tabaco bó.... s'ha acabat: y 'l lèu, tè puros de tres y tè cigarros en gran, y tè tabaco fumable, y en fi demana... la mar. ¿Qué succeeix?... Res, que'l nostre vá perdent los parroquians y ¡pap! voranit districte... sense influencia moral, ja li pots anà al darrera ab un fluviol sonant.

«A dos peons camineros sabém que 'ls has despatxat: al pobre mestre de un poble no 'l pagas molt temps ja fá, perque 's mori y no treballi en pró de cer's candidats.

«Nos consta que has dat los quartos al aguatzil de un jugat, que has fet pendre la trompeta á cert nunci molt bon Jan y en fi qu'has fet *tabla rasa* de tots aquells empleats que podrian favorirnos en la lutxa electoral.

«Ja veus donchs que anà á las urnas fora avuy un disbarat subsistint aquests agravis y altres que per no ser llarchs omitim; puig no cabrian dintre aquest memorial.

«Si no vols pendre't la pena de posarhi coto aviat, perque aixó á tu't costaria tal vegada algun treball, ne cridas á algun dels nostres de ministre'l fás entrar y l'hi donas de regalo un milló de credencials, que agravis com los agravis que acabém de mencionar sols en la taula s'olvidan, sols s'ofegan en Champany.»

L'home del tupé esbufega plega'l paper, fá un badall surt de casa, pren un cotxe y exclama pariant apart: —Enfadémnos, es precis, y veyám que'n surtirà.

J. R.

REPIGHS

Los cassadors que la senmana passada ván anar á fé una gran cassera per la plana de Vich, á un diputat provincial molt partidari dels mossos de l'Esquadra varen regalarli dos cunills sense cap.

Are vegin: qualsevol diria que á las pobres bestiolas varen cassarlas ab guillotina!

Una escena al mitj del carrer.

Un pobre está aturat: passa un capellá y

aquell l'hi diu:—Caritat per mort de Dèu! —Jo 'us concedeixo 10 mil indulgencias, exclama 'l capellá.

—Si me'n pogués donar la meytat ea quar-quartos ¡com l'hi agrahiria!

Lo capellá per sortir del pas, se fica la má á la butxaca y l'hi dona un xavo mentres lo pobre exclama per sí mateix:

—May hauria dit que las indulgencias anessin tant abandonadas: díguin que una persona ab 10 quartos no més se'n vá al cel.

Digué en Pau á n'en Sevè:

—Es molt *madur* D. Albert.

Y en Sevè l'hi respongué:

—Tot es cosa que pot sé;

pero noy: tè 'l cap *molt vert*.

O. P. F.

—Papá diuhen que tot lo del cel es lo millor?

—Sí, noy, sí.

—Donchs jo sé una cosa que es pitjor del cel que de qualsevol sastreria.

—Qué?

—La *capa del cel*, veliaquí una capa que á l'hivern no abriga.

Sis carlins del Nort han mort gelats.

Tocant á n'aquests si que 's pot dir *bèn bè* que no cremava en ells la *flama de la fé*.

Tot degenera!

OBRAS DE MISERICORDIA.

Donar beure al qui té set
donar menjá al qui té fam,
donar foeh al qui té fret.
Canonada, donchs, pim pam!

Un altre rétol que crida ab justicia l'aten-ció:

«*Guantes blancos para militares de algodón.*»

Al amo de una hotiga aixís, en un altre país se'l fá ministre, se l'autorisa per comprá unas quantas pacas cad'any, y fora quintas.

Un periódich de Madrit, anuncia que han sigut robadas las joyas de la Verge dels Dolors de Cartagena.

Ab aquest motiu proposa que s'estableixi un puesto de Guardia civil á cada sagristía.

Un neo que's delegat de Sant Vicens de Paul se presenta....

—Ola!... ¿A indult?

—No: 's presenta *candidat*.

El Solfeo, periódich de Madrit que las canta molt claras, diu un de aquests dias, veyent que á Madrit ván arribanthi bisbes de per tot arréu:

«Ha arribat lo bisbe de Calahorra.

»Ab aquest, ja son cent al menos.

»¡Quan dich jo que vindrá que'ns los trobarém entre l'escudella!»

Hi ha candidat ministerial qu'está treballantse'l districte repartint ¿qué dirian?

Manifestos?... Rals?... Puros?...

No senyors: repartint lo seu retrato.

Res: tè ganas de que l'hi digan:—¡Oh! Es un *guapo* subjecte!

A Tafalla s'han presentat dos cornetas carlistas.

¿Los agrada ó no 'ls agrada?

Mirin que d'aquesta feta

prompte no hi haurá corneta

que *no toqui retirada*.

Química politica.

—¿Que 's conciliació?

—La barreja de varios partits.

—¿Y quin es lo resultat d'aquesta barreja?

—Un pastel.

MISTOS SENYOR... VOL CERILLAS.

LITRETA.

L'Agna qu'es molt santurrona

Diu sempre fent la donzella:

—Quan mori feume corona!..

Y jo d'habé estat ab ella

M'ha hagut de curá en Marquillas.

Mistos senyor... ¿vol cerillas?

Sempre en la iglesia ficada

Resant y picarse'l pit,

La Rosa está agenollada;

Mes quan arriba la nit

Surt á dá 'l vol ab sas fillas...

Mistos senyor... ¿vol cerillas?

La Pilá ab tot te que dir:

Si fulana te un tractot,

Si sutana va parir...

Y ella du lo seu xicot

enganxat á las faldillas.

Mistos senyor... ¿vol cerillas?

La Carmeta prou s'aprela,

Per poderse enxiqui 'l cos,

Y quan li fan la brometa

De que'l cos se li fa gros,

Respon que son las branillas.

Mistos senyor... ¿vol cerillas?

Homes qu'eran uns pelons

y avuy son gasto es etern,

vos diuhen ab mil rahons

que no han tret res del govern

mes que dols y pesadillas...

Mistos senyor... ¿vol cerillas?

J. C.

Los periódichs s'ocupan are de si á las Provincias Vascongadas convé deixarlos los *fueros*. ¿Com s'enten deixarlos los *fueros*?

Alge mes tè de ferse: se'ls han d'aumentar.

Per exemple, se'n pot posar un que diga:—

La meytat delas contribucions que pagui'l resto d'Espanya s'entregarán al govern de las Provincias Vascongadas pera son regalo.

Se'ls hi demana humilment que no's sublevin may mes.

Tot ciudadá de las Provincias Vascongadas al morir será *canonizat*.

Lo títol de natural de las Provincias Vascongadas dona dret á ser bisbe.

S'obra un concurs en favor del inventor de un arbre que fassi monedas de cinch duros, lo qual un cop trobat, será plantat solemnement en la Plassa d'Estella, etc., etc.

Recomeném al govern que fassi pendre 'ls banys russos al decret de convocatoria pera las eleccions.

Es un remey segur contra la *parálissis*.

Lo dilluns un soldat estant al teatro fumava.

—Amagui 'l cigarro, l'hi digué un municipal.

—No 'l conech per res, diu lo sorge: jo no obeheixo mes que als meus gefes.

Are si que podém estar tranquils.

CANTARELLAS.

Si veig ta cara y m'espanto

perque ets lletja y dús bigoti,

parlam del dot tras del susto,

qu'es lo milló anti-espasmódich.

L. T. C.

Eva y Adam en sa vida,

segons nos conta l'histeria,

tingueren pare ni mare;

mes la serp... los féu de sogra.

E. X.

Necessito 'l teu amor
y un anell per tenir ditxa
—D'amor, nena, tan quan vulgas
mes l' anell... si nó te'l pintas...

Perque escrius amor ab H
diuhen Paca qu'es estrany:
lo que'n es, molt, que l'escriga
sempre jo ab la lletra K.

P. G.

Estimam, y estant malalta
jo't visitaré de franch
puig que acabo la carrera
aquest any de manascal.

V. R.

CUENTOS

Un metje de molta fama que molt sovint se
veya importunat per un ximple parroquiá seu,
se troba ab ell al mitj de la Rambla en l' hora
de més concurrencia, quan aquest li demana
remey.

—A veure, treyá la llengua y tanquéu
los ulls vá dirli'l metje.

Cumplí'l malalt al peu de la lletra, y al cap
de un rato cansat de guardar aquesta posició
torná á obrirlos, trobantse voltat de un grupo
que al veure la fila que feya 's partia de riure.

Lo metje havia fugit, jugantli aquesta treteta.

EPICRAMAS

Estava parlant un dia
de perrucas ab D. Pau
y 'm digué:—«Tinch la mania
que tothom se me'n riuria
si'n portés una...»

—«Babau!

que fos tant tonfo no'm creya;
jo'n tenia una molt maca
la portava y ningú reya.»
—«Ay caratsus! ¿Com s'ho feya?»
—«La portava á la butxaca.»

G.

No l'hi era massa fidel
y era una causa de tribul
la dona á n'en Gabriel,
qu'exclamava ab molta fel:
—«Fins me portará al patíbul.»
Y un que així 'l senti exclamá,
molt á punt l'hi contestá
ab brillo, gracia y salero:
—«Hont jo crech que 't portará
será amich, al maladero.»

L. F. C.

En un café en que's jugava
s'esclamava que perdía
molts diners al cap del dia
un pelon que allí's trobava.
Santint aixó, ab molt calor
va dirli un que's deya Tremps:
—Tu lo que perts es lo temps.
Y ell respon:—¿Y'l temps no es or?»

A. A.

Un casat molt tros de pá
passejava l'altre dia
ab sa sogra, y una tia
la dona y cusí germa.
Uns amichs lo ván trobá
y al veure'l ab tanta latxa
—Ola Quim! ¿qué vás de viatje?
l'hi pregunta un fent la broma
y en Quim:—De viatje? No home!
lo que vaig es de bagatje.

A. DEL C.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas y endavinallas dignas d'insertarse los
ciudadanos M. de Vilasar, Frare llech, Isaac. Dos parayguas fo-
radats, Jenani y Pero Botero.

Las demás que s' han remés y 's noms dels autors de las
quals no queda mencionsals, no poden insertarse por fluixas,

fácils d'endaviñar, mal combinadas, mal versificadas ó per
altres defectes per l' estil.

Ciudadanos Estripa quentos. Insertaréu lo problema.—
Pastrana. Idem lo quento.—Teresina y Andrea. Idem lo gero-
glifich.—Luis libi Crospis. Hi anirán dugas cantarelitas: res
mes.—P. T. Igual que una de vosté.—Fill de'n Montes. Y
dos epigramas de vosté.—P. Sagalés. No fá pól género de la
Campana.—Vicentó. Lo que farém será no insertar res: per
lo demés no som criats de ningú.—J. G. y Ll. Perque 'l po-
guém creure necessariém la cédu a.—Criat desmammat. Está be:
la sèva poesia adoleix tant sols de ser una mica personal.—
Erich Xarau. Insertaréu una cantarella y arreglarém una
fauta: per lo demés pensi que hi ha gent que tiranlosih l'òt se
'ls honra.—Cacasseno. No fá per nosaltres.—Ciudadanos E. N.
Cap de bou, Nas esgarapat, C. M. M., Fulano de tal, Apre-
nent de metje, Un Uggellés, Horaci, R. y S. Barrina, Tatabu-
leia, Dos tés y un café, Caixalet, Hereuhet de can Saboya,
Llargandaixet, Casino Artesá de Ll., Un Macarroni, R. Un-
glas, Viude desesperat, Dos tarragonins, Müsch de Secá, Ma-
lla lletra, Charachs y C.^a, y G. de la G. De lo que 'ns en-
vian no 'ns convé res.—Dos gats vell. Hi anirá 'l problema.
—Gestus y P. Fayos. Agrahim extraordinariament l' interés
que per nosaltres se prenen: pero considerin que ja es prou
castich de qui al cel escup lo cáureli la saliva á la cara.—Dos ger-
mans de sa mare. Verdeja una mica massa.—Juli. Lo de Vd.
van bé: envibi la solució de la xarada.—F. Renom. Aprofta-
rém la combinació del salt del caball.—Angúoias. Y de vosté
'l rétol.—Viude desesperat. Idem calcu' aritmétich.—Argen-
ter. Y dos quentos de vosté. T. Redouse. Idem un desèu y un
geroglifich.—Frare llech. Idem un epigrama.—Isaac. Y de
vosté bastanta cosa.—Dos parayguas foradats. Tot lo de vos-
té igual.—Jenani. Idem una cantorella y la fuga.—Jacobus.
Pot arreg'arse l'últim sonet.

SOLUCIONES

A lo insertat á la Batallada 298.

- 1.ª ANAGRAMA.—Upa.—Pau.—Pua.
- 2.ª PREGUNTA 1.ª.—Pau.
- 3.ª PREGUNTA 2.ª.—Pau que 'ls quita 'l pa.
- 4.ª FUGA DOBLR.

Lo carril y lo telégrafo
la santa lley del treball
y tota Espanya sancera
cantan, cantan á la pau.

5.ª PROBLEMA ARITMETICH.—Ab una bala que pesi una
unsa basta.

- 6.ª TORTURA CEREBRAL.—La p la a y la m.
- 7.ª XARADA.—Pa-u.
- 8.ª ENDAVINALLA.—Pau.

Ha endavinat tolas las solucions lo ciudatá Pere Parpal:
totas menos las 5 y 8, Cacasseno, menos las 4, 5 y 8 Caixa-
let y C. M. y M.: menos las 3, 5 y 9, Un fill de'n Montes:
las 1, 2, 6, 7 y 8, Nin minero: las 1, 2, 6 y 7, Dos tés y un
café: las 2 y 3 M. de Vilasar: la 8 no mes, Teta C. y no mes
que la 7 Estripa quentos y G. de la G.

A lo insertat al número anterior.

- 1.ª ANAGRAMA.—Pans.—Naps.—Naps.
- 2.ª PROBLEMA ARITMETICH.—De capital 80 duros y de deu-
tes 48.
- 3.ª TORTURA CEREBRAL.—Los dos homes son viudos de las
marcs de las duas y l'un s'ha casat ab la filla del altre y l'al-
tre s'ha casat ab la filla d'aquest, havent tingut un fill cada
una.
- 4.ª FUGA DE VOCALS.
Un porté me portá un parle
que portava novelats
y al veure 'l porté á la porta
en Peret queda parat.
- 5.ª XARADA 1.ª.—Cas-te-lar.
- 6.ª XARADA 2.ª.—Tos-sut.
- 7.ª GEROGLIFICH.—Demanar decencia als carcos es dema-
nar peras al om.

Ha endavinat tolas las solucions lo ciudatá Cacasseno: tolas
menos la 7. Dos tés y un café: menos las 2 y 3, Teresina y
Andrea: menos las 1 y 2, Estanya paellas: menos las 1 y 2,
Ramón A: las 1, 4 y 5, Frare llech: las 4 y 5, Pasirana: las
1 y 4, M. de Vilasar: la 3 no mes Clotilde, no mes que la 5,
G. de la G., y la 4 solzament, Estripa quentos.

ANAGRAMA.

Tot de un garrot bèn greixut
á la tot vaig aná á veure,
pastora que un tot guardara
de bens, de cabras y ovellas
prevenintla que una tot
havian armat contra ella:
mes que jo la desfaría
encar que de tot m'haguessen.
Tè cinch llettras l'anagrama
lector, veyas, si l'acertas.

C. R.

PROBLEMA ARITMETICH.

Dos amichs anaren per taronjas y l'un ne com-
prá 200 menos 5 vegadas lo total que'n comprá
l'altre, y aquest se'n quedá 40 mes la quinta part
del total del primer. ¿Are dirian quantas taronjas
comprá l'un y comprá l'altre?

POCA ROBA

PREGUNTAS.

1.ª Mirinse á Sagasta. ¿Qu'es lo que mes hi
veuhén?

C. M. y M.

2.ª Un capellá y lo dia. ¿En qué se semblan?

BARRET VELL.

XARADA

I.

Certa hu-quatre en un camí
una tres-quart vaig trobá
y una tot que'm demaná
caritat, fentme enterní
duya al coll un mocadó
tercera-prima invertida
y—Tres-quatre repetida
vaig are'm vá dir, senyó.
Era tant dos-hu al revés
lo mocador, que jo un atre
vaig treure'm y li vaig quatre
contentanla d'alló mes.

RALIP.

II.

Tenint prima y tenint tres
com que no soch ambiciós
donarte'l tot no'm fá res,
ni que 'n vulgas un hu-dos.

A. ANGELET.

ENDAVINALLA.

Sens ser persona tinch véu,
sent xich also molts quintars,
sens cap diné 'm diuhen rich,
quan no so bestia 'm veurás
sent membre de certlas fruylas
ó prestant utilitat,
y Déu te'n guardi de mi
si duch una O al detrás.

BLANCH DE TAYÁ.

(Las solucions en lo próxim número.)

CAMPANADAS DE AVÍS.

S' avisa á tots los qui prenguerén algun dany
ó á las viudas dels que moriren á conseqüencia
de la voladura del vapor «Express» se servescan
passar per si ó per medi de sos delegats, degu-
dament autorisats, á recullir la quota que'ls ha
sigut senyalada de la suscripció á son favor
oberta en las columnas d'aquest periódich, á la
Barceloneta carrer de Sant Telm núm. 17, botiga
del ciudatá J. an Constansó, depositari de la co-
missió distribuidora, advertint que 'ls qui á ul-
tim del present mes no hajan anat á recullirla, s'
enten que la renuncian á favor dels mes desgra-
ciats.

La comissió ha prè's aquesta resolució á fi de
poder donar sos comptes lo mes aviat possible.

A mes dels calendaris americans, ne tenim de
totas menas, d'aquells plens de ninots y d'es-
crits xispejants, mes aixerits que'ls pèsols y
mes baratos que l'aygua.

Tenim «Almanaque Hispano Americano» el del
«Huracan» el de «De Mostaza» y alguns mes
del mateix género, que forman bonichs volums
y que no valen mes que 4 rals.

Tambè podém oferirlos «Lo del Pagés» y 'l
«Calendari Catalá» redactat pels mes reputats
escriptors catalans, mallorquins y valencians, y
que per no ser menos val també una pesseta no
mes.

Acabém de rebre la segona edició de la novela
de Alarcon, titulada «El Escándalo».

Quan los diguém que la primera edició nume-
rosissima va agotarse en Madrit als quatre dias
d'apareixe, y que aquesta costa no mes que 18
rals, lo qual significa una gran rebaixa, no dup-
to que voldrán coneixe una obra que tants elo-
gis ha merescut de tota la premsa.

Los advertim que'ls tinters màgichs van ven-
tente qu'es un gust.

Ja'u saben: tiranhi aygua á dintre, aquesta's
converteix en tinta, y primé's cansarán vostés
de tiranhi qu'ell de ferne.

Ab lo que val una ampolla de tinta regular,
tenen tint y tinta per sempre.

IMP. V. y F. GASPÀR, A TAULFO, 14.

Lopez, editor.—Rambla del Mitj, 20.